

bočnik spušen na svobodo. Vsi, ki so bili priča vladarčine velikodušnosti, so bili prepričani, da je bil sivolasi prostilec oficirjev oče. Pribočnik sam je pojasnil zadevo pomilostitve takole: »Da se me pusti pri življenju, je izprosil pri vladarici star skopuh ter oderuh, kateremu dolgujem 10 tisoč realov.«

Gluh, mutast in kratkoviden avtomobilist. Na križišču cest v Chikagu je neki avtomobilist v diru povozil enega delavcev, ki so popravljali progo cestne železnice. Na poziv je policija avtomobilista zasledovala in ga tudi ujela. Ne malo težave pa je imela, ko je skušala ugotoviti njegovo ime, kajti izkazalo se je, da je mož gluhi in mutast. Na policijski postaji je nato podpisal svoje ime kot H. Peterson in tudi to z velikim trudom, ker povrhu vsega je bil tudi skrajno kratkoviden.

Kako se množe Japonci. Po uradnih podatkih je narastlo prebivalstvo države »vzhajajočega solnca«, Japonske, na 70 milijonov prebivalcev. Japonska ima več prebivalcev kakor vsaka država v Evropi razen Rusije. Prekaša jo samo še Anglija, če ji prištejemo njene prekomorske dežele, in Združene države Severne Amerike, ki štejejo okrog 110 milijonov ljudi. Leta 1880 je imela Japonska 25 milijonov prebivalcev, leta 1905, med rusko-japonsko vojno, 50 milijonov in sedaj jih ima 70 milijonov. V zadnjih treh mesecih preteklega leta se je prebivalstvo pomnožilo za 369.000 oseb, to se pravi: v enem mesecu za 123.000 oseb, v enem tednu za 28 tisoč, v enem dnevu za 4100, v eni uri za 171 oseb.

300 jih obolelo na zastrupljenem alkoholu. Vsa zdravniška veda si ne ve dati pojasniti o zagonetni bolezni, ki se razširja po okraju Oklahoma v Zedinjenih državah Severne Amerike, in na kateri je samo v mestu Oklahoma zbolelo do 300 oseb. Bolezen se pojavlja na ta način, da ohromijo deloma ali pa tudi popolnoma obe nogi, v mnogih slučajih pa bolnik tudi le s težavo premika roke in jezik. Življenjskih žrtev do zdaj še ni zahtevala. Največje število izmed obolelih tvorijo moški in sicer iz različnih poklicev. Mestni komisar za zdravstvo dr. Miles je trdno prepričan, da izvira bolezen iz pitja kakega zastrupljenega alkohola in nekateri bolniki so tudi že priznali, da so uživali takozvani »Jamaica Ginger«.

S pomočjo psa se otrsela roparja. Pri večerji je sedela v Chikagu Mrs. Evans, lekarnarica, ko jo preseneči neki moški s samokresom v roki in z zahtevo po denarju. Prestrašena Mrs. Evans ga je pregovarjala, naj spravi samokres, sicer bo pričela kričati. Predno se je bandit odločil, kaj naj stori, pa je položaj rešil hišni pes, zahrbtni bulldog, ki se je spravi na njegovo zadnjo plat in jo pričel neusmiljeno obdelovati. Njegovemu napadu se je pridružila gospa sama, ki je bušnila vlomilcu lonec vroče kave v obraz. Nesrečnež je videl, da nič ne opravi proti taki združenim moči, in jo je popihal v noč. Pri njegovem begu pa ga je opazil neki detektiv in mu sledil do njegovega doma, kjer je ugotovil njegovo ime kot Josip Howland, star šele 18 let.

Tajinstveni podzemeljski hodniki.

Indijanska grobnica.

Potopisec pripoveduje: »V južnoameriški državi Peru, tri dni potovanja od Moyabambe, smo se ustavili leta 1912. Bilo je precej mrzlo in radi tega smo zakurili v razvalinah razpadlega indijanskega templja ogenj. Občudovali smo orjaške ostanke svetišča, ki so bili gotovo starejši nego 4000 let in iz dobe, ko se nekaterim evropskim pokrajinam niti sanjalo ni o kaki višji kulturi. Naš tovariš — trgovec s kavčukom — je nekaj brskal po razvalinah in privzdignil slučajno kamenito ploščo. Pokazala se je odprtina, ki je vodila v 4 čevlje visok hodnik. Radovedni smo se spustili po podzemeljskem hodniku in eden od nas je posvetil z žepno električno svetilko. Ob obeh stenah hodnika je bilo polno udolbin in v teh človeške mumije, ki so čepeli, obe roki sklenjeni preko kolen. Lasje ter zobi so bili popolnoma ohranjeni. Hodnik je bil nedogledno dolg in poln tajinstvenih mumij, ki so bile tukaj bogznanj koliko sto in sto let. Ko je posijalo zjutraj solnce in je izginil mraz, smo zapustili indijansko grobnico in začeli stikati po okolici templja. Nekaj kilometrov proč smo našli na ostanke človeških kosti, na puščice ter razne črepinje. Zadeli smo zopet na razvaline, med katerimi je bila ena mumija pri drugi v oni značilni čeneči legi. — Sploh je bila cela planota posuta z mumijami. Potopisec je vzel eno s seboj, da bi jo pripeljal v Evropo. Vsako jutro so mu mornarji prinesli mumificiranega Indijanca k zajutreku k njegovi mizi. Ta nagajivost je presedala potopisca in je vrgel mumijo s parnika v — morje.

Tajinstveni hodniki na Francoskem.

Leta 1914 je bilo severnofrancosko mesto Lille v rokah nemške vojske. — Nemci so s časom vendarle opazili, da jim nekdo izdaja telefoničnim rotom gibanje njihovih čet Francozom. Po dolgem iskanju so dognali, da se vrši tajna izdaja iz stare pivovarne v Lillu. Po kletah so razbijali prazne sode za

pivo, da bi izsledili skrite telefonske naprave. Ko so bili najbolj zaposleni z razbijanjem posode, se je skotalil iz velikega sode angleški narednik s pipo v ustih. On je bil oni skrivnostni telefonist. Za Nemce je bila zopet uganka, kako je prišel Anglež v to klet, ko je bilo mesto Lille že mesece v nemških rokah. V kleti pivovarne so odkrili hodnik, ki je bil višji nego navaden človek ter 2 m širok. Stene so bile obzidane ali v skalo izsekane. Iz glavnega hodnika so se odcepljali stranski, a vsi podzemeljski rovi so bili polni človeških kosti ter krst, ki so bile položene vsoko ena na drugo.

Nemška patrulja, ki je hotela raziskati grobnico, se ni vrnila nikdar več. Pozneje so se javili prostovoljci saksonskega rezervnega polka, da bodo dognali, odkod se je priklatil v klet angleški narednik. Prišli so po hodniku pod zemljo do mesta Versailles, kjer so jih ujeli Francozi.

V svetovni vojni so dognali Nemci, da je cela takozvana Pikardija na severnem Francoskem preluknjana s podzemeljskimi grobnicami, ki so bile ustvarjene v srednjem veku.

Znano je, da je južni del Pariza ves votel in so metali v te grobnice trupla onih, katerim so odsekali glave za časa grozne francoske revolucije.

Znane podzemeljske grobnice po črnod.

Znane so velikanske podzemeljske grobnice v Monakovem na Bavarskem, 4 čevlje pod Opernim trgom.

V sicilijanskem mestu Palermo, v Kievu v Ukrajini in v Spielbergu na Moravskem so podzemeljske grobnice, kjer so zložene v razne figure cele gore kosti od umrlih menihov.

Ena največjih podzemeljskih grobnic je na Dunaju pod cerkvijo sv. Stefana. V njej so ostanki mrličev, ki so pomrli na Dunaju za časa srednjeveškega divjanja kuge in v mesecih oblege Dunaja od Turkov.

*

Živali oznanilke ognja.

Dokazano je, da se zberejo večkrat mušice in mravlje v tolikih množinah krog vrha stolpa, da je videti od tal, kakor bi oznanjal valeč dim izbruh nevarnega požara. Leta 1687 avgusta meseca so bili prebivalci nemškega mesta Breslau uverjeni, da gori stolp Elizabetine cerkve, a so letale v resnici le mravlje.

Avgusta 1921 so v mestu Schwedt na Odri poklicali gasilce, da bi ubranili pred požarom zvonik Marijine cerkve, iz katerega se je kadilo tako nevarno. Oblaki valečega dima so bile mravlje, ki so letale okrog.

V vasi na severu se je spustil l. 1925 krog jabolke na stolpu roj čebel. Nastala je nevihta, treščilo je v zvonik in čebelni roj je padel na tla kot goreča kepa.

V nemški vasi Much v Westerwalde je bila slaščičarna in poleg te soba, ob koje oknu je gnezdila lastavica. Nekega popoldne je živalca plahutala neprestano po slaščičarni, cvrčala in letala iz prodajalne v stransko sobo. Ko so šli pogledat za ptico v sobo, je puhnil iz nje gost dim. Eden od pomočnikov je bil pozabil na tramu svečo, ki je dogorela, je začel les tleti in bi bil izbruhnil požar, da ga ni naznanila pravočasno lastavica.

V Monakovem na Bavarskem je imel zakonski par navado, da je po kosilu nekoliko podremal. Nekega popoldne je spala gospa na zofi, njen soprog na stolu. Predno je mož zaspal, je pušil cigaro in odložil čik na mizico. Tleči ostanek je padel z mize v korbo, v kateri je bilo perilo, ki je začelo goreti. Ko je zapazila nevarnost mačka, ki je bila v sobi, je skočila speči gospe na pr-